

32003R1383

2.8.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 196/7

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1383/2003**od 22. srpnja 2003.**

o carinskom postupanju u vezi s robom za koju postoji sumnja da povrjeđuje određena prava intelektualnog vlasništva i o mjerama koje se poduzimaju u vezi s robom za koju je utvrđeno povrjeđivanje spomenutih prava

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 133.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da:

- (1) Radi poboljšanja djelovanja sustava u odnosu na zabranu izvoza i ponovnog izvoza u Zajednicu robe kojom se povrjeđuju određena prava intelektualnog vlasništva, a koji je usvojen Uredbom Vijeća (EZ) br. 3295/94 od 22. prosinca 1994. kojom se utvrđuju mjere za zabranu puštanja u slobodni promet, izvoz, ponovni izvoz ili uvođenje suspenzivnog postupka krivotvorene ili piratske robe⁽¹⁾, potrebno je oblikovati zaključke iz iskustava dobivenih njezinom primjenom. U interesu postizanja jasnoće, Uredbu (EZ) br. 3295/94 potrebno je staviti izvan snage i zamijeniti.
- (2) Oglašavanje krivotvorene ili piratske robe kao i općenito svake robe kojom se povrjeđuju prava intelektualnog vlasništva, uzrokuje se značajna šteta proizvođačima i trgovcima koji se pridržavaju zakona i nositeljima prava, te dovodi u zabludu i u nekim slučajevima ugrožava zdravlje i sigurnost potrošača. Stoga je potrebno, koliko je to moguće, spriječiti unos takve robe na tržište, te primjenjivati mjere za učinkovitu borbu protiv ovakve nezakonite djelatnosti, a da se ne sprečava sloboda zakonite trgovine. Ovaj je cilj u skladu s naporima koji se trenutačno poduzimaju na međunarodnoj razini.
- (3) U slučajevima kada krivotvorena roba, piratska roba ili općenito roba kojom se povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva ima podrijetlo ili dolazi iz trećih zemalja, potrebno je zabraniti njezino unošenje u carinsko područje Zajednice uključujući i pretovar, puštanje u slobodan promet u Zajednici, stavljanje u suspenzivni postupak i stavljanje u slobodnu zonu ili skladište te uvesti postupak koji bi omogućio carinskim tijelima što učinkovitije provođenje spomenute zabrane.
- (4) Carinska tijela trebaju također imati mogućnost poduzimati mjere protiv krivotvorene robe, piratske robe i robe kojom se povrjeđuju određena prava intelektualnog

vlasništva, kada je ista u postupku izvoza, ponovnog izvoza ili kada napušta carinsko područje Zajednice.

- (5) U razdoblju u kojem je potrebno utvrditi je li sumnjiva roba doista krivotvorena roba, piratska roba ili roba kojom se povrjeđuju određena prava intelektualnog vlasništva, postupanje carinskih tijela treba uključivati suspenziju puštanja u slobodan promet, izvoz i ponovni izvoz ili zadržavanje te robe u slučaju stavljanja iste u suspenzivni postupak, stavljanja u slobodnu zonu ili slobodno skladište, u postupak ponovnog uvoza uz obavješćivanje da se unosi u carinsko područje ili napušta to područje.
- (6) Podaci se u zahtjevu za postupanje, kao što su razdoblje valjanosti i oblik, moraju definirati i uskladiti u svim državama članicama. Isto se primjenjuje i na uvjete koji se odnose na prihvaćanje zahtjeva od strane carinskih tijela i službe nadležne za njihovo zaprimanje, obradu i registraciju.
- (7) U slučaju kada zahtjev još nije podnesen ili odobren, države članice trebaju biti ovlaštene zadržati robu u određenom razdoblju kako bi dopustile nositeljima prava da podnesu carinskim tijelima zahtjev za postupanje.
- (8) Postupci koji su pokrenuti s ciljem utvrđivanja je li povrijeđeno pravo intelektualnog vlasništva prema nacionalnom pravu vode se s upućivanjem na kriterije koji se upotrebljavaju kako bi se utvrdilo da li roba proizvedena u toj državi članici povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva. Ova Uredba ne utječe na odredbe država članica o nadležnosti sudova ili sudskih postupaka.
- (9) Kako bi se olakšala primjena Uredbe svim carinskim tijelima kao i nositeljima prava, potrebno je predvidjeti fleksibilniji postupak kojim bi se predviđala mogućnost uništenja robe kojom se povrjeđuju određena prava intelektualnog vlasništva, a da pri tome ne postoji obveza pokretanja postupaka za utvrđivanje je li pravo intelektualnog vlasništva bilo povrijeđeno prema nacionalnom pravu.
- (10) Potrebno je utvrditi mjere koje će se primjenjivati na robu za koju je utvrđeno da je krivotvorena, piratska ili da općenito povrjeđuje određena prava intelektualnog vlasništva. Te mjere ne bi trebale samo odvrćati odgovorne za trgovanjem takvom robom od gospodarske koristi iz poslova i kažnjavati ih, već bi također trebale imati preventivni učinak u odnosu na daljnje istovrsne poslove.

⁽¹⁾ SL L 341, 30.12.1994., str. 8. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 806/2003 (SL L 122, 16.5.2003., str. 1.).

- (11) Kako bi se izbjeglo ometanje carinjenja robe koja se prenosi u osobnoj prtljazi putnika, primjereno je, iz područja primjene ove Uredbe izuzeti robu koja bi mogla biti krivotvorena, piratska ili ona kojom se povrjeđuju određena prava intelektualnog vlasništva, ako se ista uvozi iz trećih zemalja u okviru oslobođenja od carina donesenih u skladu s odredbama Zajednice, osim ako određene materijalne indicije ukazuju da se radi o komercijaliziranoj trgovini.
- (12) Kako bi se osigurala djelotvornost ove Uredbe, važno je zajamčiti jedinstvenu primjenu zajedničkih propisa koje ona predviđa i učvrstiti uzajamnu pomoć među državama članicama i između država članica i Komisije, posebice primjenom Uredbe Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o međusobnoj uzajamnoj pomoći među upravnim tijelima država članica i suradnji potonjih s Komisijom glede osiguranja pravilne primjene zakona o carinskim i poljoprivrednim stvarima ⁽¹⁾;
- (13) U svjetlu iskustva stečenog provedbom ove Uredbe, između ostaloga, trebalo bi ostaviti otvorenu mogućnost proširenja popisa obuhvaćenih prava intelektualnog vlasništva.
- (14) Mjere potrebne za primjenu ove Uredbe trebalo bi utvrditi u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽²⁾.
- (15) Uredba (EZ) br. 3295/94 treba se staviti izvan snage,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET I PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

1. Ova Uredba utvrđuje uvjete za postupanje carinskih tijela kada postoji sumnja da roba povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva u sljedećim situacijama:

- (a) kada se prijavljuje radi puštanja u slobodan promet, izvoz ili ponovni izvoz u skladu s člankom 61. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽³⁾;

⁽¹⁾ SL L 82, 22.3.1997., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 807/2003 (SL L 122, 16.5.2003., str. 36.).

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽³⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 311, 12.12.2000., str. 17.).

- (b) kada je pronađena tijekom provjere robe koja, sukladno člancima 37. i 183. Uredbe (EEZ) br. 2913/92, ulazi ili napušta carinsko područje Zajednice, koja se u skladu s člankom 84. stavkom 1. točkom (a) navedene Uredbe stavlja u suspenzivni postupak, koja sukladno članku 182. stavku 2. navedene Uredbe u postupku ponovnog izvoza podliježe obavješćivanju ili je u smislu članka 166. navedene Uredbe stavljena u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

2. Ova Uredba također propisuje mjere koje poduzimaju nadležna tijela kada se utvrdi da roba iz stavka 1. povrjeđuje prava intelektualnog vlasništva.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Uredbe, „roba kojom se povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva” znači:

- (a) „krivotvorena roba”, to jest:

i. roba, uključujući i njezino pakiranje, koja je bez odobrenja obilježena znakom koji je istovjetan žigu valjano registriranom za istu vrstu proizvoda ili koji se u bitnim obilježjima ne može razlikovati od takvog žiga, i koja time povrjeđuje pravo nositelja tog žiga predviđenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice ⁽⁴⁾ ili prema pravu države članice u kojoj je carinskim tijelima podnesen zahtjev za postupanje;

ii. svaki simbol žiga (uključujući logotip, etiketu, naljepnicu, brošuru, uputstvo za uporabu ili jamstveni list obilježen tim simbolom), čak i ako je podnesen odvojeno, pod istim okolnostima kao i roba navedena u točki i;

iii. pakiranje obilježeno žigom krivotvorene robe, a koje se podnosi odvojeno, u istim okolnostima kao i roba iz točke i;

- (b) „piratska roba”, to jest roba koja je izrađena, ili sadrži primjerke koji su izrađeni, bez odobrenja nositelja autorskog prava ili srodnih prava ili nositelja industrijskog dizajna, bez obzira je li navedeno pravo registrirano prema nacionalnom pravu, ili bez odobrenja osobe koju je ovlastio nositelj prava u državi proizvođaču u slučaju kada bi izrada tih primjeraka predstavljala povrjeđivanje tog prava prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o industrijskom dizajnu Zajednice ⁽⁵⁾ ili prema pravu države članice u kojoj je podnesen zahtjev za postupanje carinskih tijela;

⁽⁴⁾ SL L 11, 14.1.1994., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 807/2003.

⁽⁵⁾ SL L 3, 5.1.2002., str. 1.

(c) roba, u državi članici u kojoj je podnesen zahtjev za postupanje carinskih tijela, kojom se povrjeđuje:

- i. patent prema pravnim propisima te države članice;
- ii. svjedodžba o dodatnoj zaštiti prema Uredbi Vijeća (EEZ) br. 1768/92 ⁽¹⁾ ili Uredbi (EZ) br. 1610/96 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
- iii. nacionalne biljne sorte prema pravu te države članice ili biljne sorte Zajednice prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 2100/94 ⁽³⁾;
- iv. oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla prema pravu te države članice ili Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2081/92 ⁽⁴⁾ i (EZ) br. 1493/1999 ⁽⁵⁾;
- v. oznake zemljopisnog podrijetla prema Uredbi Vijeća (EEZ) br. 1576/89 ⁽⁶⁾.

2. Za potrebe ove Uredbe, „nositelj prava” znači:

- (a) nositelj žiga ili znaka, autorskog prava ili srodnih prava, industrijskog dizajna, patenta, svjedodžbe o dodatnoj zaštiti, biljne sorte, oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla te općenito svih prava iz stavka 1.; ili
- (b) bilo koja druga osoba ovlaštena za korištenje bilo kojeg od prava intelektualnog vlasništva navedenih u točki (a) ili njihovog predstavnika.

3. Kalupi ili matrice, posebno dizajnirani ili prilagođeni za izradu robe kojom se povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, izjednačavaju se s robom takve vrste ako se uporabom takvih kalupa ili matrica povrjeđuju nositeljeva prava prema pravu Zajednice ili pravu države članice u kojoj je carinskim tijelima podnesen zahtjev za postupanje.

Članak 3.

1. Ova se Uredba ne primjenjuje na robu obilježenu žigom uz odobrenje nositelja žiga ili robu koja je obilježena oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla ili robu zaštićenu patentom ili svjedodžbom o dodatnoj zaštiti, autorskim pravom ili srodnim pravom, ili pravom industrijskog dizajna ili biljnom sortom, izrađenu uz odobrenje nositelja prava, ali je bez pristanka nositelja prava stavljena u jednu od situacija iz članka 1. stavka 1.

Ona se nadalje ne primjenjuje na robu iz prvog podstavka koja je proizvedena ili zaštićena nekim drugim pravom intelektualnog vlasništva iz članka 2. stavka 1. pod uvjetima drugačijim od onih koji su ugovoreni s nositeljem prava.

⁽¹⁾ SL L 182, 2.7.1992., str. 1.

⁽²⁾ SL L 198, 8.8.1996., str. 30.

⁽³⁾ SL L 227, 1.9.1994., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 807/2003.

⁽⁴⁾ SL L 208, 24.7.1992., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 806/2003.

⁽⁵⁾ SL L 179, 14.7.1999., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 806/2003.

⁽⁶⁾ SL L 160, 12.6.1989., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 3378/94 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 366, 31.12.1994., str. 1.).

2. Ako osobna prtljaga putnika sadrži robu nekomercijalne prirode u okvirima za koje postoji oslobodjenje od plaćanja carina i ako ne postoje materijalne oznake koje upućuju na to da je roba dio komercijalnog prometa, države članice smatraju da je spomenuta roba isključena iz područja primjene ove Uredbe.

POGLAVLJE II.

ZAHTEJEVI ZA POSTUPANJE CARINSKIH TIJELA

Odjeljak 1.

Mjere koje prethode podnošenju zahtjeva za postupanje carinskih tijela

Članak 4.

1. Ako carinska tijela tijekom postupanja u jednoj od situacija iz članka 1. stavka 1. i prije nego li je podnesen ili odobren zahtjev nositelja prava, imaju dovoljno razloga za osnovanu sumnju da roba povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, moći će suspendirati puštanje robe ili je zadržati u razdoblju od tri radna dana od trenutka primitka obavijesti od strane nositelja prava i podnositelja zahtjeva ili posjednika robe, ako su isti poznati, kako bi omogućili nositelju prava da podnese zahtjev za postupanje sukladno članku 5.

2. I prije obavješćivanja nositelja prava o mogućem povrjeđivanju prava, a sukladno važećim propisima u dotičnoj državi članici, carinska tijela mogu zatražiti bez otkrivanja ostalih podataka osim stvarnog ili procijenjenog broja predmeta i njihove prirode, nositelja prava da im pruži sve podatke temeljem kojih bi potvrdili svoje sumnje.

Odjeljak 2.

Podnošenje i obrada zahtjeva za postupanje carinskih tijela

Članak 5.

1. Nositelj prava može u pisanom obliku podnijeti zahtjev za postupanje carinskih tijela nadležnom carinskom odjelu u svakoj državi članici ako je riječ o robi koja se nalazi u jednoj od situacija iz članka 1. stavka 1. (zahtjev za postupanje).

2. Svaka država članica imenuje carinski odjel nadležan za zaprimanje i obradu zahtjeva za postupanje.

3. Ako postoje sustavi za elektroničku razmjenu podataka, države članice zahtijevaju od nositelja prava da svoje zahtjeve podnesu elektroničkim putem.

4. Kada je podnositelj zahtjeva nositelj prava žiga Zajednice ili prava industrijskog dizajna Zajednice ili prava biljne sorte Zajednice ili oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla koju štiti Zajednica, pored podnošenja zahtjeva za postupanje carinskih tijela države članice u kojoj je podnesen zahtjev, može se također zahtijevati i postupanje carinskih tijela jedne ili više drugih država članica.

5. Zahtjev za postupanje se podnosi na obrascu utvrđenom u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.; mora sadržavati sve potrebne podatke kako bi omogućio carinskim tijelima lako prepoznavanje dotične robe, a posebice:

- i. točan i detaljan tehnički opis robe;
- ii. točne podatke o vrsti ili načinu prijave o kojoj nositelj prava možda ima saznanja;
- iii. ime i adresu kontakt osobe koju je odredio nositelj prava.

Zahtjev za postupanje mora također sadržavati i izjavu podnositelja zahtjeva prema članku 6. i dokaz podnositelja zahtjeva o osnovanosti njegova prava na dotičnu robu.

U slučaju iz stavka 4. u zahtjevu za postupanje mora se navesti država članica ili članice u kojima se zahtijeva postupanje carinskih tijela te imena i adrese nositelja prava u svakoj od dotičnih država članica.

Ako su nositelju prava poznati i drugi podaci, navedene je dužan dostaviti, na primjer podatak o:

- (a) vrijednosti originalne robe bez poreza na zakonitom tržištu države članice u kojoj je podnesen zahtjev za postupanje;
- (b) mjesto u kojem se roba nalazi ili njeno predviđeno određište;
- (c) identifikacijske oznake pošiljke ili pakiranja;
- (d) očekivani datum prispjeća ili odašiljanja robe;
- (e) vrsta prijevoznog sredstva koje se koristi;
- (f) identitet uvoznika, izvoznika ili posjednika robe;
- (g) zemlja ili zemlje proizvodnje i putovi prijevoza;
- (h) tehničke razlike između originalne robe i sumnjive robe.

6. Mogu se također zahtijevati i podaci koji su specifični za vrstu prava intelektualnog vlasništva na koju se odnosi zahtjev za postupanje.

7. Po primitku zahtjeva za postupanje, nadležni carinski odjel obrađuje navedeni zahtjev i pisanim putem u roku od 30 radnih dana od primitka zahtjeva obavješćuje podnositelja o svojoj odluci.

Nositelju prava neće se zaračunati naknada za upravne troškove nastale obradom zahtjeva.

8. Ako zahtjev ne sadrži obvezne podatke navedene u stavku 5., nadležni carinski odjel može odlučiti ne obraditi zahtjev za postupanje; u tom je slučaju isti dužan obrazložiti svoju odluku kao i dati uputu o žalbenom postupku. Zahtjev se može ponovno podnijeti samo ako je nadopunjen ili ispunjen prema propisima.

Članak 6.

1. Uz zahtjeve za postupanje potrebno je priložiti izjavu nositelja prava, koja se može podnijeti, u skladu s nacionalnim pravom, u pisanom ili elektroničkom obliku, a kojom isti prihvaća odgovornost prema osobama navedenim u situaciji iz članka 1. stavka 1. u slučaju da se postupak pokrenut sukladno članku 9. stavku 1. prekida zbog postupanja ili propusta nositelja prava ili u slučaju da se naknadno utvrdi da dotična roba ne povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva.

Temeljem izjave, nositelj prava daje suglasnost da snosi sve troškove koji nastanu, u skladu s ovom Uredbom, u vezi sa zadržavanjem robe pod carinskom kontrolom u skladu s člankom 9. i prema potrebi, člankom 11.

2. Ako se zahtjev podnosi sukladno članku 5. stavku 4., nositelj prava temeljem izjave daje suglasnost da će osigurati i platiti sve potrebne troškove prijevoda; ova je izjava važeća u svakoj državi članici u kojoj se primjenjuje odluka o odobravanju zahtjeva.

Članak 7.

Članci 5. i 6. na odgovarajući se način primjenjuju na zahtjeve za produljenje.

Odjeljak 3.

Zaprimanje zahtjeva za postupanje

Članak 8.

1. Odobri li nadležni carinski odjel zahtjev za postupanje, dužan je odrediti rok u kojem carinska tijela moraju postupati. Taj rok ne smije biti duži od godinu dana. Po isteku roka, carinski odjel koji je donio prvobitnu odluku može, na zahtjev nositelja prava, a nakon što isti podmiri sve obveze propisane temeljem ove Uredbe, produljiti navedeni rok.

Nositelj prava obavješćuje nadležni carinski odjel iz članka 5. stavka 2. u slučaju da njegovo pravo više nije valjano registrirano, ili ako istekne.

2. Odluka kojom se nositelju prava odobrava zahtjev za postupanje, bez odgode se proslijeđuje onim carinarnicama jedne ili više država članica nadležnih za robu za koju je u zahtjevu navedeno da navodno povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva.

Ako se odobri zahtjev za postupanje podnesen u skladu s člankom 5. stavkom 4., rok u kojem carinska tijela poduzimaju mjere utvrđuje se na godinu dana; po isteku navedenog roka, carinski odjel koji je obradio početni zahtjev, na pisani zahtjev nositelja prava, produljuje to razdoblje. Prva alineja članka 250. Uredbe (EEZ) br. 2913/92 na odgovarajući se način primjenjuje na odluku kojom se odobrava takav zahtjev kao i na odluke kojima se isti produljuje ili stavlja izvan snage.

Ako se odobri zahtjev za postupanje, na podnositelju zahtjeva je da proslijedi tu odluku zajedno s drugim potrebnim podacima, i drugim potrebnim prijevodima nadležnom carinskom odjelu države članice ili država članica u kojoj/u kojima je podnositelj zahtjeva zatražio carinsko postupanje. Međutim, uz suglasnost podnositelja zahtjeva, carinski odjel koji je donio odluku može je izravno dostaviti.

Na zahtjev carinskih tijela dotičnih država članica, podnositelj zahtjeva dostavlja sve dodatne podatke potrebne za provedbu odluke.

3. Rok iz drugog podstavka stavka 2. teče od datuma donošenja odluke kojom se odobrava zahtjev. Odluka neće stupiti na snagu u državi članici ili državama članicama odredišta sve dok se ne proslijedi u skladu s trećim podstavkom stavka 2. i sve dok nositelj prava ne ispuní formalnosti iz članka 6.

Odluka se nakon toga bez odgode upućuje nacionalnim carinarnicama nadležnim za carinjenje robe za koju se sumnja da povrjeđuje prava intelektualnog vlasništva.

Ovaj se stavak primjenjuje na odgovarajući način na odluku o produljenju prvobitne odluke.

POGLAVLJE III.

UVJETI ZA POSTUPANJE CARINSKIH TIJELA I TIJELA NADLEŽNIH ZA ODLUČIVANJE

Članak 9.

1. Ako carinarnica kojoj je u skladu s člankom 8. proslijeđena odluka, kojom se odobrava zahtjev nositelja prava, a

nakon savjetovanja s podnositeljem zahtjeva po potrebi, utvrdi postojanje sumnje da se robom iz jedne od situacija iz članka 1. stavka 1. povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, ona će suspendirati puštanje robe ili će je zadržati.

Carinarnica bez odgode obavješćuje nadležni carinski odjel koji je obradio zahtjev za postupanje.

2. Nadležni carinski odjel ili carinarnica iz stavka 1. obavješćuje o poduzetim mjerama nositelja prava kao i deklaranta ili posjednika robe u skladu s člankom 38. Uredbe (EEZ) br. 2913/92, te ih je ovlaštena obavijestiti o stvarnoj ili procijenjenoj količini i stvarnoj ili pretpostavljenoj prirodi robe čije je puštanje suspendirano ili zadržano, a da je pritom ne obvezuje na priopćavanje te informacije kako bi se obavijestilo tijelo nadležno za donošenje temeljne odluke.

3. Radi utvrđivanja je li povrijeđeno pravo intelektualnog vlasništva prema nacionalnom pravu, a u skladu s nacionalnim odredbama o zaštiti osobnih podataka, poslovnih i industrijskih tajni i profesionalne i upravne tajnosti, carinarnica ili odjel koji je postupao po zahtjevu obavješćuje nositelja prava, na njegov zahtjev i ako su podaci poznati, o imenima i adresama primaatelja, pošiljatelja, deklaranta ili posjednika robe, o podrijetlu i izvoru robe za koju se sumnja da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva.

Carinarnica omogućuje podnositelju zahtjeva i osobama iz situacija navedenih u članku 1. stavku 1. pregled robe čije je puštanje suspendirano ili zadržano.

Prilikom pregleda robe, carinarnica može uzeti uzorke i, u skladu s važećim propisima u dotičnoj državi članici, predati ih nositelju prava, na njegov izričit zahtjev, isključivo u svrhu analize i olakšavanja daljnjeg postupka. Ako okolnosti to dopuštaju i podliježući uvjetima iz članka 11. stavka 1. druge alineje, uzorci se moraju vratiti nakon završene tehničke analize i po mogućnosti, prije puštanja robe ili ukidanja njenog zadržavanja. Bilo koja analiza tih uzoraka vrši se na isključivu odgovornost nositelja prava.

Članak 10.

Važeći pravni propisi u državi članici na čijem je državnom području roba stavljena u jednu od situacija iz članka 1. stavka 1. primjenjuju se prilikom odlučivanja o tome je li povrijeđeno pravo intelektualnog vlasništva prema nacionalnom pravu.

Navedeni se pravni propisi također primjenjuju i na neodgodivo obavješćivanje carinskog odjela ili carinarnice iz članka 9. stavka 1. o tome da je pokrenut postupak predviđen člankom 13. osim ako taj odjel ili carinarnica nisu provele postupak.

Članak 11.

1. Ako su carinska tijela zadržala ili suspendirala puštanje robe, za koju se sumnja da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, u jednoj od situacija obuhvaćenih člankom 1. stavkom 1., države članice mogu, sukladno svojim nacionalnim pravnim propisima, predvidjeti pojednostavnjeni postupak kojim bi se, uz suglasnost nositelja prava, carinskim tijelima omogućilo uništenje spomenute robe pod carinskom kontrolom, bez obveze da se utvrdi je li pravo intelektualnog vlasništva bilo povrijeđeno prema nacionalnim pravnim propisima. U tu svrhu, države članice u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom moraju osigurati ispunjenje sljedećih uvjeta:

- u roku od deset radnih dana ili u roku od tri radna dana u slučaju lako pokvarljive robe, nakon primitka obavijesti predviđene člankom 9., nositelj prava pisanim putem obavješćuje carinska tijela da roba koja je predmet postupka povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva iz članka 2. stavka 1., i prosljeđuje tim tijelima pisanu suglasnost deklaranta, posjednika ili vlasnika robe s uništenjem robe. Uz suglasnost carinskih tijela, deklarant, posjednik ili vlasnik robe mogu izravno prosljediti carinskim tijelima ovu informaciju. Pretpostavlja se da je suglasnost dana ako se prijavitelj, posjednik ili vlasnik robe nisu izričito suprotstavili uništenju u predviđenom roku. Taj se rok može produljiti za još deset radnih dana ako okolnosti to dopuštaju,
- ako drugačije nije predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, uništenje se mora izvršiti na trošak i na odgovornost nositelja prava; uništenju mora prethoditi sustavno uzimanje uzoraka koje carinska tijela pohranjuju tako da navedeni uzorci predstavljaju dokaz dopušten u sudskim postupcima u državi članici u kojoj bi isti mogao biti potreban.

2. U svim drugim slučajevima, na primjer ako su deklarant, posjednik ili vlasnik prigovorili ili pobijali uništenje robe, primjenjuje se postupak predviđen člankom 13.

Članak 12.

Nositelj prava koji je zaprimio obavijesti navedene u prvom podstavku članka 9. stavka 3., koristi te obavijesti samo u svrhe određene člancima 10., 11. i 13. stavkom 1.

Svako drugo korištenje koje nije dozvoljeno prema nacionalnom zakonodavstvu države članice u kojoj je nastala situacija može, temeljem prava države članice u kojoj se nalazi dotična roba, imati za posljedicu građanskopravnu odgovornost nositelja prava i dovesti do suspenzije zahtjeva za postupanje za preostalo razdoblje valjanosti prije njegovog produljenja, u državi članici u kojoj se dogodio navedeni događaj.

U slučaju daljnjeg kršenja ovog pravila, nadležni carinski odjel može odbiti produljenje zahtjeva. U slučaju zahtjeva za postupanje predviđenog člankom 5. stavkom 4., nadležni carinski odjel mora također izvijestiti ostale države članice navedene u obrascu.

Članak 13.

1. Ako u roku od 10 radnih dana od zaprimanja obavijesti o suspendiranju puštanja ili o zadržavanju, carinarnica iz članka 9. stavka 1. ne bude obaviještena o tome da su pokrenuti postupci za utvrđivanje je li pravo intelektualnog vlasništva povrijeđeno u nacionalnom pravu sukladno članku 10. ili ne zaprimi suglasnost nositelja prava predviđenu u članku 11. stavku 1., odobrava se puštanje robe ili se, ako je primjereno, okončava njeno zadržavanje pridržavajući se ispunjenja svih carinskih formalnosti.

Ovaj se rok u pojedinim slučajevima može produljiti za najviše 10 radnih dana.

2. U slučaju lako pokvarljive robe za koju se sumnja da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, rok iz stavka 1. iznosi tri radna dana. Taj se rok ne može produžiti.

Članak 14.

1. U slučaju robe za koju se sumnja da povrjeđuje pravo industrijskog dizajna, patenta, svjedodžbu o dodatnoj zaštiti ili biljnu sortu, deklarant, vlasnik, uvoznik, posjednik ili primatelj robe može ishoditi puštanje robe ili okončati njezino zadržavanje uz određeno osiguranje, uz uvjet da:

- (a) je carinarnica ili carinski odjel iz članka 9. stavka 1. bio obaviješten, u skladu s člankom 13. stavkom 1., o tome da je pokrenut postupak u roku predviđenim člankom 13. stavkom 1., kojim se utvrđuje je li povrijeđeno pravo intelektualnog vlasništva prema nacionalnom pravu;
- (b) tijelo za to nadležno nije dopustilo mjere predostrožnosti prije isteka roka utvrđenog u članku 13. stavku 1.;
- (c) su ispunjene sve carinske formalnosti.

2. Osiguranje iz stavka 1. mora biti dovoljno visoko kako bi se zaštitili interesi nositelja prava.

Plaćanje osiguranja ne smije utjecati na ostala pravna sredstva koja su na raspolaganju nositelju prava.

Ako je postupak kojim se treba utvrditi je li povrijeđeno neko pravo intelektualnog vlasništva prema nacionalnom pravu pokrenut drugačije, a ne na inicijativu nositelja prava na industrijski dizajn, patent, svjedodžbu o dodatnoj zaštiti ili biljnu sortu, osiguranje se vraća ako osoba koja je pokrenula navedeni postupak u roku od 20 radnih dana od datuma primitka obavijesti o suspenziji puštanja ili zadržavanju robe ne izvrši svoje pravo pokretanja sudskog postupka.

U slučaju primjene drugog podstavka članka 13. stavka 1., taj se rok može produljiti najviše do ukupno 30 radnih dana.

Članak 15.

Uvjete skladištenja robe tijekom razdoblja suspenzije puštanja ili zadržavanja utvrđuje svaka država članica, ali ne smije prouzročiti nastanak troškova carinskim upravama.

POGLAVLJE IV.

ODREDBE O ROBI ZA KOJU JE UTVRĐENO DA POVJRJEĐUJE PRAVO INTELEKTUALNOG VLASNIŠTVA

Članak 16.

Roba za koju se po okončanju postupka predviđenog člankom 9. utvrdi da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva, ne smije se:

- unositi u carinsko područje Zajednice,
- pustiti u slobodan promet,
- iznositi iz carinskog područja Zajednice,
- izvesti,
- ponovno izvesti,
- staviti u suspenzivni postupak,
- unijeti u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Članak 17.

1. Ne dovodeći u pitanje ostale pravne lijekove koji stoje na raspolaganju nositelju prava, države članice usvajaju potrebne mjere kako bi omogućile nadležnim tijelima:

- (a) da, u skladu s odgovarajućim odredbama nacionalnog prava, provedu uništenje robe za koju je utvrđeno da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva ili je povuku iz trgovinskog prometa na takav način koji onemogućuje nastanak štete za nositelja prava, bez bilo koje vrste obeštećenja i, ako nije drugačije određeno u nacionalnom zakonodavstvu, bez troškova za državnu riznicu;
- (b) da, u vezi s navedenom robom, poduzmu bilo koje druge mjere kojima će odnosnim osobama učinkovito oduzeti bilo koju gospodarsku dobit stečenu takvim poslom.

Osim u iznimnim slučajevima, samo uklanjanje neovlašteno postavljenih žigova s krivotvorene robe ne smatra se učinkovitim oduzimanjem gospodarske dobiti stečene takvim poslom od odnosnih osoba.

2. Roba za koju je utvrđeno da povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva može se ustupiti državnoj riznici. U tom se slučaju primjenjuje stavak 1. točka (a).

POGLAVLJE V.

SANKCIJE

Članak 18.

Svaka država članica utvrđuje sankcije koje se primjenjuju u slučajevima povrede ove Uredbe. Takve sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

POGLAVLJE VI.

ODGOVORNOST CARINSKIH TIJELA I NOSITELJA PRAVA

Članak 19.

1. Osim ako je predviđeno pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev ili, u slučaju zahtjeva iz članka 5. stavka 4., prema pravu države članice u kojoj roba koja povrjeđuje intelektualno vlasništvo nije otkrivena od strane carinarnice, zapriimanje zahtjeva ne ovlašćuje nositelja prava na naknadu štete u slučaju da carinarnica nije otkrila tu robu ili ju je pustila ili nije poduzela mjere za njezino zadržavanje u skladu s člankom 9. stavkom 1.

2. Izvršavanje, od strane carinarnice ili drugog ovlaštenog tijela, dodijeljenih ovlasti za borbu protiv robe koja povrjeđuje pravo intelektualnog vlasništva ne uključuje odgovornost navedene carinarnice ili navedenog tijela prema osobama uključenim u situacije iz članka 1. stavka 1., ili prema osobama na koje utječu mjere predviđene člankom 4. za štete koje su pretrpjele kao posljedica intervencije ovlaštenog tijela, osim ako je navedeno predviđeno pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev ili, temeljem članka 5. stavka 4., pravom države članice u kojoj je nastao gubitak ili šteta.

3. Građanskopravna odgovornost nositelja prava uređuje se pravom države članice u kojoj je dotična roba stavljena u jednu od situacija iz članka 1. stavka 1.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Mjere potrebne za primjenu ove Uredbe donose se temeljem postupka predviđenog člankom 21. stavkom 2.

Članak 21.

1. Odbor za Carinski zakonik pomaže Komisiji.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 4. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok predviđen člankom 4. stavkom 3. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

Članak 22.

Države članice dostavljaju Komisiji sve relevantne informacije u vezi s primjenom ove Uredbe.

Komisija prosljeđuje te informacije ostalim državama članicama.

Odredbe Uredbe (EZ) br. 515/97 primjenjuju se na odgovarajući način.

Pojedinosti oko postupka dostavljanja informacija sastavljaju se prema provedbenim odredbama u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.

Članak 23.

Na temelju informacija iz članka 22., Komisija jednom godišnje izvješćuje Vijeće o primjeni ove Uredbe. Ovom se izvješću, prema potrebi, može priložiti prijedlog za izmjenu Uredbe.

Članak 24.

Uredba (EZ) br. 3295/94 stavlja se izvan snage 1. srpnja 2004.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu.

Članak 25.

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. srpnja 2004.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. srpnja 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
G. ALEMANN
